

Nr 318.

Av herr **Sandström**, om lönegradsplaceringen för befattningen såsom skogs- och flottledsinspektör m. m.

Å femte huvudtiteln i årets statsverksproposition förekommer förslag om viss förstärkning av skogs- och flottledsinspektionens arbetskrafter. Emot förslaget i denna del har jag intet att erinra. I samband därmed behandlas även flottledsinspektörens och assistentens hos denne ställning i lönehänseende, därvid föreslås deras placering i lönegraderna respektive B 27 och B 20 eller samma som nuvarande, år 1930 bestämda. Departementschefen förklarar sig nämligen icke kunna biträda socialstyrelsens förslag att uppflytta dem i lönegraderna respektive B 28 och B 21, då "de skäl, som anförts till stöd för uppflyttningen, icke syntes honom tillräckligt starka".

Jag finner denna departementschefens inställning något egendomlig, då han själv redan år 1930 vid debatten i första kammaren om flottledsinspektörens löneställning enligt kammarens protokoll uttalade sig på följande sätt: "Jag är icke säker på, att statutskottets majoritet har uteslutande följt de rätta linjer som man väl anser, att det svenska lönesystemet för statstjänstemännen är uppbyggt efter, och jag måste säga, att det tilltalar i varje fall icke mig att göra en bestämd skillnad mellan vanliga yrkesinspektörer och denne specialinspektör, då det ju i varje fall är ett slags yrkesinspektör, det här är fråga om. Därtill kommer, att ifrån skogsarbetarnas håll och från personer, som väl känna till förhållandena bland skogsarbetarna, har det uttalats den bestämda förhoppningen, att man ej skulle liksom deklassera den speciella inspektör, som skall vaka över, att deras förhållanden äro någorlunda drägliga."

Dåvarande departementschefen, landshövding Lübeck, framhöll även vid samma tillfälle, att "man med rätta kunde jämföra denne inspektör med yrkesinspektörerna". Liknande synpunkter framfördes av flera andra talare i båda kamrarna.

Om man alltså redan vid denna tid i stor utsträckning ansåg, att denna inspektör uppfördes i lönegrad B 28, torde detta få anses ännu mera berättigat nu, då det är väl känt, att skogs- och flottledsinspektörens arbetsbörda undan för undan avsevärt ökats. Därtill kommer, att innevarande år förväntas förslag om ytterligare utvidgning av inspektionens verksamhetsområde till att även omfatta de många cirkelsågarna inom skogstrakterna, liksom även skogsvårdsarbete. Socialstyrelsens förslag om hans placering i lönegrad B 28 synes mig alltså vara synnerligen välgrundat och värt allt beaktande, något som även kan sägas om samma styrelses förslag att placera hans assistent i lönegrad B 21.

Denna inspektionsmyndighet har numera en så viktig funktion sig ålagd och har tilldelats så pass vidgade befogenheter, att det varken är rättvist eller klokt

att för deras vidkommande pruta på de löner, som socialstyrelsen ansett skäliga och lämpliga.

Med stöd av det sagda tillåter jag mig alltså hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att befattningen som skogs- och flottledsinspektör placeras i lönegrad B 28 samt

att befattningen som assistent hos denne inspektör vid befattningens uppförande å ordinarie stat placeras i lönegrad B 21.

Stockholm den 23 januari 1937.

Nils V. Sandström.